

Poletni študijski elektiv Satlillo, Mehika 2010; Mateja Smogavec

1. Čas izmenjave

Moja izmenjava v Satlillo je potekala med 11.08.2010 in 11.09.2010.

2. Opis kraja izmenjave

Satlillo je mesto na severu Mehike, v zvezni državi Coahila. Je mesto z več kot 700.000 prebivalci. Samo mesto nima veliko znamenitosti. Ima nekaj zanimivih muzejev: muzej ptic, muzej sarapejev, muzej bikov, muzej Katrina (smrti), muzej zgodovine Coahile in še nekaj drugih. Žal ima večina muzejev opise le v španščini. Mesto je precej kaotično, prevoz z avtobusom je na začetku prava dogodivščina. Seveda nimajo voznega reda, avtobusne postaje so le ponekod. Mesto ima 3 večje bolnišnične komplekse. Večina studentov na izmenjavi je v UKC, ki je v sami bližini medicinske fakultete. V mestu je precej nočnih klubov in barov, vendar je zaradi oddaljenosti le-teh potreben lasten prevoz z avtomobilom.

3. Opis sprejema s strani tujih študentov

Ker sem prakso začela šele 11. avgusta, ostali študentje na izmenjavi v avgustu pa na začetku meseca, pravega sprejema zame ni bilo. So mi pa kolegi povedali, da so jim mehiški kolegi organizirali sprejemno zabavo. S strani IFMSE ni bilo organizirano skoraj ničesar. Vse kar smo počeli smo organizirali sami študentje na izmenjavi (izleti in ostale aktivnosti) oziroma sem čas preživljala z mehiškimi študenti. Mehiški kolegi zelo prijazni, vendar nismo veliko časa preživeli skupaj, ker so oni že začeli s predavanji v začetku avgusta. Njihova predavanja trajajo vsak dan od 7.00 do 16.00, tudi ob sobotah.

4. Opis pogojev bivanja in prehrane,

Stanovati bi morala pri medicinski študentki, ker pa je njena družina obnavljala hišo, sem stanovala pri njenih sorodnikih. Imela sem svojo sobo, dostop do interneta in nasploh sta bila gospod in gospa zelo prijazna (živela sta sama). Težava je bila samo, da sta govorila samo špansko. Tako, da je bilo na začetku nekoliko težav pri komuniciranju. Sicer sem razumela vse kar sta mi povedala, vendar je bilo težje kaj povedati. Vendar je počasi pogovor stekel in na koncu je bilo veliko lažje in tekoče.

Družina me je tudi čez vikend peljala na kakšen izlet in na koncu so mi organizirali zabavo z mariačiji. Sprejeli so me v družino kot svojo hči. Čeprav moram povedati, da ima v Mehiki družina nekoliko drugačno vlogo kot pri nas in meje med starši in ostalimi sorodniki niso tako močne kot pri nas.

5. Opis dela v bolnišnici oziroma inštitutu

V Mehiki sem se prijavila na elektiv na inštitutu za fiziologijo. Ko sem spoznala mentorja, mi je rekel, da ta projekt ne obstaja in mi dodelil nadomestnega. Pri tem projektu tudi ni bilo veliko dela, zato sem pri organizatorjih IFMSE prosila še za možnost opravljanja prakse v bolnišnici. Tako sem delala vsak dopoldne na oftalmološkem oddelku (približno do 13.00), popoldne pa v laboratoriju (do 16.00 oziroma včasih tudi dlje). Oftalmološki oddelek ni bil v okviru UKC in je vožnja nazaj v laboratorij z avtobusom trajala 35 minut do centra mesta in še 10 minut peš do laboratorija. Zjutraj me je gospa, pri kateri sem stanovala vedno sama peljala do bolnišnice.

6. Opis dela z mentorjem

Mentor za raziskovalni projekt je govoril angleško, vendar se ni kaj dosti ukvarjal z mano. Tudi, če sem ga kaj vprašala, je le skopo odgovarjal. Projekt je imel naslov: "Possible vascular changes in preclinical diabetic patients". V bistvu sem delala slike očesnega ozadja študentov prvega letnika Medicinske fakultete z indirektnim oftalmoskopom. Študija je primerjala očesno ozadje skupine študentov s pozitivno družinsko anamnezo sladkorne bolezni s študenti brez pozitivne družinske anamneze. Potem sem analizirala slike in ugotavljala možne razlike očesnih ozadij obeh skupin študentov.

Povsem drugače je bilo na oftalmološkem oddelku. Tukaj je zdravnica govorila samo špansko in nihče na oddelku ni govoril angleško. Vendar so bili vsi zelo prijazni in so se zelo trudili in mi razlagali vse kar so delali ter odgovarjali vsa moja vprašanja. Delala sem skupaj z zdravnico v oftalmološki ambulanti in sva skupaj pregledovali paciente. Omogočili so mi tudi prisostvovanje na oftalmoloških operacijah.

7. Opis socialnega programa

Kot sem že napisala ni bilo veliko organiziranega socialnega programa s strani IFMSE. Samo moj prvi vikend v Saltillu smo imeli organiziran izlet v Zacatecas. Prvi teden je bila tudi organizirana ena zabava, kar pa je bilo vse skozi celotno mojo izmenjavo. Kasneje smo si s študenti na izmenjavi sami organizirali socialni program. Vendar je bilo to možno samo prvih 10 dni, ker sva po tem času ostala samo še dva študenta na izmenjavi. Tako, da sem se v preostalem času družila predvsem z mehiškimi študenti.

8. Splošna ocena izmenjave (pohvale in pritožbe)

Izmenjava v Mehiki mi je dala veliko novega, tako z medicinskega (predvsem oftalmološkega) kot tudi medkulturnega vidika. Spoznanje načina povprečnega mehiškega življenja je bila pri družini nekaj, kar z drugače ne bi mogla doživeti. Mehika kot dežela je lepa, vendar tudi precej nevarna, predvsem za žensko, ki potuje sama. Doživela sem veliko zanimivega, razburljivega, včasih precej kočjivega. Vendar sem zelo vesela, da sem se odločila za to izmenjavo. Dala mi je nekaj novega.

Ob vprašanjih v zvezi z izmenjavo v Mehiki me lahko kontaktirate na: msmogavec@gmail.com.



Slika 1: Izlet v Zacatecas (organiziran s strani IFMSE).



Slika 2: Glavna katedrala v Saltillu



Slika 3: Zabava z mariačiji.



Slika 4: Jaz in moja mehiška družina.